

سوره هفتاد و دوم - جن

این سوره در مکه نازل شده و ۲۸ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو بر من وحی شده است که گروهی از پریان آیات قرآن را شنیدند و گفتند ما قرآنی شگفت آور شنیدیم! که به راه کمال راهنمایی می‌کند. پس بدو ایمان آوردیم و هرگز بر پروردگارمان کسی را شریک قرار ندهیم! و این که عظمت شأن پروردگار ما برتر از آن است که همسر و فرزندی داشته باشد! و این که سفیه ما^۱ درباره خدا سخنان دور از صواب می‌گوید! و این که چنین پنداشتیم که آدمیان و پریان هرگز بر خدا دروغی نگویند! و این که مردانی از آدمیان به مردانی از پریان پناه می‌بردند^۲ و بر جهالت و سرکشی آنها می‌افزودند! و این که آنان نیز، چنان‌که شما پنداشتید، گمان بردند که خدا هرگز کسی را در قیامت برنخواهد انگیزت! و این که ما خواستیم به آسمان برشویم و آن را پر از نگاهبان سختگیر و شهاب‌ها یافتیم! و این که ما سابقاً در جاهائی از آن برای گوش دادن می‌نشستیم و اکنون هر کس گوش فرادهد شهاب‌هائی در کمین خود خواهد یافت! و این که ما نمی‌دانیم ایا برای اهل زمین شری اراده شده یا پروردگارشان بر آنان هدایتی خواسته است! و این که گروهی از ما شایستگی هستند و گروهی فروتر از آن و ما فرقه‌های مختلف و به راه‌های گوناگونیم! و این که دانستیم هرگز خدا را در زمین ناتوان نتوانیم کرد و یا با فرار، از او رهائی نیابیم! و این که ما چون قرآن را شنیدیم بدان ایمان آوردیم. پس هر کس به پروردگارش ایمان آورد از هیچ نقص و ستمی هراسی نیابد! و این که گروهی از ما مسلمانند و گروهی کافر و ستمگار. پس کسانی که اسلام آورده‌اند راه راست برگزیده‌اند! و اما ستمگاران برای دوزخ هیزم باشند! و اگر بر طریقت استوار بمانند ایشان را آب بسیار دهیم! تا آنها را در آن بیامائیم و هر کس از یاد پروردگارش روی برتابد او را به عذاب سختی بیفکند! و این که مسجدها همه برای (پرستش) خداست و هیچکس را با خدا مخوانید! و این که چون بنده خدا (محمد) به پا خاست که او را بخواند بر او ازدحام می‌کردند! (۱ - ۱۹)

بگو من پروردگارم را می‌خوانم و کسی را بدو شریک قرار نمی‌دهم! بگو من مالک خیر و شری برای شما نیستم! بگو هرگز کسی مرا از عذاب خدا در پناه نتواند گرفت! و جز او پناهی ندارم! مگر ابلاغ احکام خدا و پیام‌های او. و هر کس به خدا و پیامبرش عصیان ورزد بی‌گمان آتش دوزخ کیفرش باشد که برای ابد در آن بماند! تا آن چه را که به آنها وعده داده شده است ببینند و بدانند که چه کسی از حیث یاور ناتوانتر و از حیث عده کمتر است! بگو من نمی‌دانم آن چه شما را وعده داده‌اند نزدیک است یا پروردگارم برای آن مدتی نهاده است؟! او دانای غیب است و هیچکس را بر غیب خویش آگاه نسازد! مگر کسی را که از میان پیامبرانش پسندیده باشد که از پیش و پس او نگاهبانانی می‌گمارد! تا معلوم دارد که رسالت‌های پروردگارشان را رسانیده‌اند و خدا بدان چه نزد آنهاست احاطه دارد و همه چیز را به شماره حساب می‌کند! (۲۰ - ۲۸)

۱. مقصود از سفیه ما همان شیطان رجیم است.

۲. این آدمیان در بیابان‌ها به جن‌ها پناه می‌بردند تا از بدی‌ها در امان باشند.